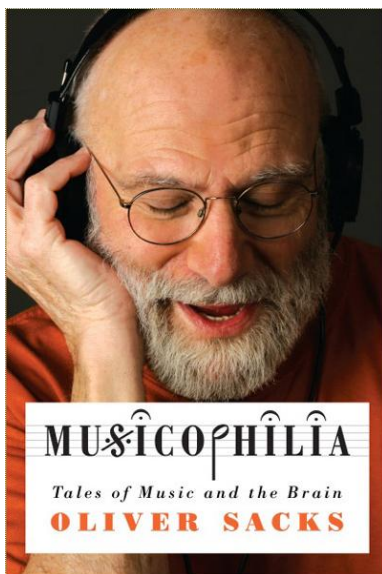

Boganmeldelse – Interactive Music Therapy in Child and Family Psychiatry

Anmeldt af **Ingrid Irgens-Møller** Cand.mag. i musikterapi, ansat ved Børn og Unge Centret, afd. Randers, og Børnehaven Lucernevej, Randers. Kontakt: Ingrid.Irgens-Moeller@ps.rm.dk

Amelia Oldfield (2006). Interactive Music Therapy in Child and Family psychiatry. London: Jessica Kingsley Publishers. Sider: 224. Pris: 17.99£.

Amelia Oldfield har over 25 års praksis i musikterapi med børn, både indenfor psykiatrien og i arbejdet med børn med psykiske og fysiske funktionsnedsættelser. I sin seneste bog samler hun sine erfaringer fra børnepsykiatrien. Hun beskriver sin praksis på "The Croft Unit for Child and Family Psychiatry", sine forskningsprojekter, undervisning og supervision. Bogen er relevant ikke kun for musikterapeuter, der ønsker at arbejde indenfor børnepsykiatrien, men også for alle os, der arbejder med ud-

redning og behandling af børn med mange forskellige problematikker.

Bogen indledes med en beskrivelse af Oldfields tilgang til musikterapi i børnepsykiatrien; "interactive music therapy". Denne tilgang blev uddybet i hendes tidligere bog "Interactive Music Therapy – A Positive Approach". Den musikalske interaktion er i centrum, ikke kun mellem barn og terapeut, men også mellem barn og forælder. Fokus er dels på udredning af barnets vanskeligheder og ressourcer, dels på at skabe

mulighed for positive relationserfaringer for barnet og familien.

Ligesom i Danmark er tendensen inden for børnepsykiatrien i Storbritannien en bevægelse hen imod kortere indlæggelser, hvor der er mere vægt på udredning end behandling. I kapitlerne 2 til 5 beskriver Amelia Oldfield hvordan hun som musikterapeut har tilpasset sin praksis til denne virkelighed. Kapitel 2 omhandler musikterapeutisk diagnostisk assessment (MTDA), en metode Oldfield gradvist har udviklet gennem sine 18 år på Croft. Assessmentforløbet foregår over 2 halvtimers individuelle musikterapisessioner, som består af en række aktiviteter, skiftevis valgt af musikterapeuten og af barnet. Der er fokus på fælles improvisation og dialog på forskellige instrumenter, men der kan også indgå digtning af historier, eller kendte sange. Musikterapeuten får informationer om bl.a. barnets evne til både nonverbal og verbal kommunikation, følelsesmæssig respons, evnen til at lytte og fokusere og evnen til at vælge. Disse informationer indgår i den tværfaglige udredning af barnet. Senere i bogen beskriver Oldfield et forskningsprojekt, hvor MTDA bliver scoret og sammenlignet med ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule), en test anvendt på Croft til diagnose af kontaktforstyrrelser. Da de blev sammenlignet med den endelige diagnose, var MTDAs resultater i høj grad sammenfaldende med ADOS, undtagen i 'grænsetilfælde' (børn uden en klar autisme diagnose, men med autistiske træk). Her viste det sig, at MTDA fandt mere nonverbal kommunikativ adfærd hos børnene end ADOS testen gjorde, noget som kunne indikere, at musikterapi kan bidrage med nye informationer i udredning af børn med kontaktforstyrrelser.

Kapitel 3 beskriver gruppemusikterapien som redskab til udredning af barnets kommunikative, sociale og følelsesmæssige

vanskeligheder og styrker. Flere vignetter illustrerer hvordan observationer i musikterapigruppen bidrager til den endelige kliniske diagnose foretaget af det tværfaglige team.

I de næste to kapitler omhandler den musikterapeutiske behandling på Croft; både den individuelle terapi og musikterapi med familier. Gennem 7 case vignetter beskriver Oldfield de forskellige udformninger et individuelt musikterapiforløb kan tage, når rammen er 6–12 sessioner. Eksemplerne er meget forskellige og er interessant læsning. De står dog meget for sig selv, med kun få refleksioner over hvad kort tids musikterapi kan bidrage til. De kan bruges som inspiration, konklusionerne må man selv drage. Især beskrivelserne af arbejdet med improviserede historier fandt jeg interessant. Her digter barnet og musikterapeuten musikalske fortællinger sammen, og efterfølgende bliver sessionerne drøftet med afdelingens psykolog.

Meget af musikterapien på Croft foregår med deltagelse af forældre og/eller søskende, både i sessioner med enkelte familier samt i gruppeforløb, hvor flere familier deltager. Oldfield beskriver grupperne gennem case vignetter, der viser, hvordan familier får indsigt i relationsmønstre og positive relationsoplevelser gennem det, at improvisere sammen. De sidste kapitler handler henholdsvis om forskning, undervisning og supervision. Oldfield har gennemført 4 forskningsprojekter; det vigtigste projekt er beskrevet ovenfor. I kapitlerne om undervisning og supervision videregiver hun sine erfaringer med workshops og korte kurser for andre faggrupper, uddannelse og praktik for musikterapistuderende, samt individuel og gruppe supervision. Det er et bredt område, og i forhold til resten af bogen virker det mere spredt.

Amelia Oldfields bog er let at læse; den er skrevet i en personlig stil, med mange ek-

sempler. Bogen er først og fremmest vigtig for danske musikterapeuter fordi den dækker et område, som der er meget lidt erfaring med i Danmark. Oldfields arbejde med assessment er spændende og meget relevant for mange der arbejder med børn. Derud-

over er det caseeksemplerne der står stærkest. Bogen skal mest ses som en praksisbeskrivelse, som kan give inspiration til børnemusikterapeuter, som mere og mere arbejder i rammer, hvor der er lagt vægt på udredning og korte forløb.